

Šumava vědecko-fantastická

Říci o Šumavě, že je to „*evergreen*“ vlastně dost dobře ani nejde, protože zelená je barva pro Šumavu zcela netypická a ten termín znamená v překladu „*stálezelený*“. Alespoň to tvrdil profesor Kindlmann při svém posledním vystoupení v Senátu, kam byl pozván jako zástupce petice za konečně Dobrý zákon pro Šumavu, kterou podepsalo více než 60 tisíc lidí. Spolu s profesorem Hruškou tvoří tito pánové skalní vědecké jádro propagující univerzální ordinaci tzv. bezzásahovosti na každý neduh, kterým šumavský les (potažmo každý jiný les) může churavět a stonat. Pan Kindlmann také neustále tepe svoje názorové odpůrce (v poslední době hlavně senátora Jirsu) a vyčítá jim nevědecké postupy, chybné analytické myšlení a hlavně špatné pohnutky. Nevědečtí Šumaváci jsou prý nepřáteli právě přírody, nenasatní těžaři nebo developeři anebo všechno dohromady. Když se ale člověk začte do historie, nestačí se divit tomu, jakých omylů se tito pravdymilovní vědci a hlasatelé správných postupů dopouštěli a dopouští. Například v roce 2011 obdržel profesor Kindlmann anticenu za „*zelený plk*“, když popřel schopnost kůrovce létat a tvrdil, že neumí ani skákat. Chybějící znalosti si potom ale rychle doplnil a už v roce 2012 vydal celou knížku o působení kůrovce na Šumavě, kterou ovšem ale z velké části vyplnil poznatky uvedenými již ve starých lesnických učebnicích. V roce 2013 zase vydal pan profesor článek ve vědeckém časopise (*Živa* 5/2013), ve kterém nazval kůrovce xylofágním hmyzem, což znamená dřevožravým. Kůrovec je ale ve skutečnosti kambiofágní hmyz (žere lýko a tzv. kambium), což se mezi odborníky bere jako takový „malý“ přehmat, asi jako tvrzení, že kůň žere maso. Za uvedený článek posléze ještě navíc obdržel cenu od vedoucího akademie věd, ačkoliv tam takových nesmyslů bylo více.

Vrchol svého vědeckého impaktu prokázal profesor také na semináři v Poslaneckém klubu ČR dne 2. 5. 2013, kdy doporučil vymezení velikosti národního parku na základě velikosti stáda Kozy bezoárové, která prý dobře poslouží jako příklad pro tvorbu koncepce NP Šumava. Minimálně já a bývalý ministr životního prostředí Miloš Kužvart jsme si tehdy připadali nikoliv jako na odborném semináři v Poslanecké sněmovně, ale jako Neználek ve Slunečním městě a Neználek na Měsíci. Nelze někomu zazlívát nadšení pro nějakou myšlenku, ale toto nadšení nelze zaměňovat s vědeckým pragmatismem. Pan profesor je určitě zanícený ekologický aktivista, ale ve svých postojích často opouští zásady kritického přístupu a „vidí to, co by rád a nikoliv to, co jest“. Další takovou nepravdou je tvrzení, že na Šumavě uschly jenom ty stromy, které by lesníci stejně jako tak vykáceli. V národním parku je v současnosti okolo 15 tisíc hektarů lesa postižených kůrovcem, který zde „žere“ ve zvýšené míře 20 let (1,7 miliónu stojících či popadaných souší a 1,3 mil m³ provedených kůrovcových těžeb). Lesníci v hospodářských lesích kácejí ročně méně než 1 hektar ze 100. Při celkové výměře lesů v NP (55 tisíc hektarů lesa) by za oněch 20 let „sáhli“ lesníci na asi 11 tisíc hektarů, z čehož jednoduše vyplývá, že pan profesor nemluví pravdu. Kromě toho byla řada dotčených porostů již za socialismu vyňata z těžebního plánování a prováděl se zde pouze jednotlivý zdravotní výběr, takže žádná klasická těžba nepřipadala v úvahu.

Také pojmy bezzásahovost a samovolný vývoj lesa, které oba profesori tak rádi propagují, jsou vlastně pouhou ideologickou konstrukcí a faktickou iluzí, protože logicky mohou existovat pouze za předpokladu eliminace veškerého lidského vlivu ať historického či současného, což možné není. Proto jsou také tyto nefunkční představy běžně ve světě nahrazovány myšlenkou vědecky-ekologického, asistenčního managementu (například americká Ecological Society of America a další). Pojmy bezzásahovost a samovolný vývoj je tedy lepší vnímat jen jako inspiraci, ale nikoliv jako dogma.

Nejhůř z této rádobý vědecké šlamastiky vycházejí místní obyvatelé, kteří jsou pomlouváni jako přírodě nerozumějící developeři nebo těžaři. Jsou to přitom autentičtí domorodí obyvatelé se všemi souvisejícími právy mající své plány, své sny a svojí svobodu. Je hluboce nemorální a doufejme, že i nezákonné, omezovat práva místních obyvatel a tvrdit, že jejich samosprávu nahradí „v zájmu přírody“ nějaký úředník z Ministerstva životního prostředí, nebo ze Správy národního parku. To by pak byla velmi nechutná science-fiction a totální vědecko-fantastický brak!